

İKİNCİ YENİ ŞİİRİNİN ÜSLUBUNA BİR GEREKÇE OLARAK “İNSAN”

Orhan SARIKAYA

İstanbul Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı, İstanbul / Türkiye

Anahtar Kelimeler: İkinci Yeni, modernizm, birey, kentleşme, kapitalistleşme.

ÖZET

Kimi eleştirmenler İkinci Yeni şiir hareketinin üslubunu “muğlâklıktan kapalılığa, absürd ve saçmadan anlamsızlığa” kadar bir yığın sözle tenkit ederken; edebi metne yaklaşım biçimi açısından en temel unsurlardan birisi olan: “ şairler kendilerini yazarlar, yaşadıkları devirde devraldıkları malzemedен” kaidesini ıskalamışlar veya görmek istememişlerdir. İşte biz bu çalışmada deformasyon, sapmalar ve yoğun metinler arası göndermelerle okuyucudan çok ciddi bir gayret ve kültürel birikim isteyen İkinci Yeni şiir hareketinin üslubuna bir gerekçe olarak yaşadıkları devrin netice verdiği “insan” ön plana çıkarılacaktır. Bunu yaparken öncelikle İkinci Yeni'nin etkin olduğu 1950-60 yılları arasında Türk toplumunun sosyolojik durumun özetlenecek, sonrasında şairlerin gerek düzyazılarından gerekse şiirlerinden örneklerle savı destekleme yoluna gidilecektir.